

Warszawa, dnia 16 kwietnia 2019 roku

Sygn. akt VI Ka 1007/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VI Wydział Karny – Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

protokolant: asystent sędziego Joanna Szymańska

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 16 kwietnia 2019 roku w Warszawie

sprawy D. S. s. R. i E. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 254a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 8 maja 2018 roku sygn. akt V K 494/14

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych

w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wołominie na rzecz adw. C. K. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek od towarów i usług.

Sygn. akt VI Ka 1007/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 16 kwietnia 2019r.

Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 8 maja 2018r. został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego D. S.. Apelacja ta nie jest zasadna. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuszczając się dowolności w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ocena ta, dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie wykracza poza ramy sędziowskiego uznania, nakreślone w art. 7 kpk.

Zarzuty środka odwoławczego sprowadzają się w sposób oczywisty do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu, wyczerpująco uargumentowanymi w uzasadnieniu orzeczenia. W pierwszym rzędzie odnieść się należy do wyrażonego w apelacji poglądu, jakoby wszelkie wątpliwości związane ze sprawą powinny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego. Otóż z treści przepisu art. 5§2 kpk wynika bezspornie, że na korzyść oskarżonego należy poczytywać nie wszelkie wątpliwości, a jedynie te, których pomimo dołożenia należytych starań nie dało się rozstrzygnąć. W utrwalonym w tym zakresie orzecznictwie przyjmuje się też, że nie chodzi tu o wątpliwości, które powzięła strona, a orzekający w sprawie sąd (por. min. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2004 r. II KK 83/04 R-

OSNKW 2004, poz. 1641- Lex nr 137362). W niniejszym postępowaniu wątpliwości tego rodzaju nie mają miejsca. W przypadku włamania do mieszkania przy ul. (...)

w W. okolicznością przesądzającą winę oskarżonego jest pozostawiony ślad jego krwi (vide ekspertyza kryminalistyczna biegłego z zakresu badań biologicznych Laboratorium Kryminalistycznego KSP k. 43-46 akt V K 322/13). Tezie obrony o przypadkowości pozostawienia tego śladu przeczy

w sposób nader oczywisty miejsce jego ujawnienia – szyba w wybitym oknie, przez które sprawca dostał się do wewnątrz pomieszczenia.

Nie budzą również wątpliwości okoliczności zaboru odbiornika telewizyjnego z mieszkania przy ul (...) w W.. Przyznał to przecież sam oskarżony w toku postępowania przygotowawczego i to bynajmniej nie pod wpływem bliżej nie ustalonego impulsu, ale kilkakrotnie (por. k. 73-74 oraz 122-123 akt II K 1043/11, k. 47-48 akt V K 485/12). Konsekwentnie wówczas wyjaśniał, że uczynił to w odpowiedzi na postawę pokrzywdzonej, która urządziła awanturę w trakcie wspólnej imprezy towarzyskiej. Wyjaśnieniom tym trafnie dał wiarę Sąd Rejonowy, podnosząc korelację z wyjaśnieniami innego uczestnika przestępnego przedsięwzięcia - J. Ś.. Nie sposób zatem podzielić tezy autora apelacji o pobieżnym przeprowadzeniu postępowania dowodowego, zwłaszcza w sytuacji, gdy ani w toku postępowania sądowego, ani obecnie nie przedstawia on jakichkolwiek propozycji pogłębienia, bądź uzupełnienia zebranego materiału dowodowego.

Nie dopatrył się Sąd Okręgowy zbyt surowości zapadłego rozstrzygnięcia. Dotyczy to tak orzeczonych kar jednostkowych, jak i łącznej, wymierzonej przy zastosowaniu zasady znacznej absorpcji. Ocenie okoliczności mających wpływ na wymiar kary poświęcił Sąd Rejonowy znaczną część rozważań, które sąd odwoławczy w pełni popiera. Zważyć bowiem należy, że oskarżony jest sprawcą wielu czynów zabronionych o charakterze umyślnym, za co był dotychczas 5-krotnie karany sądownie. Świadczy to o znacznym stopniu zdemoralizowania, implikując konieczność orzeczenia kary na tyle dolegliwej, by przewartościować dotychczasową nader naganną postawę życiową oskarżonego. Żadnego z przypisanych mu w niniejszym postępowaniu zachowań oskarżony nie dopuścił się ze zrozumiałych, chociażby tylko życiowo, pobudek; brak jest więc podstaw by przyjąć, iż wymierzona dolegliwość przekracza stopień jego winy.

Należało zatem utrzymać zaskarżony wyrok w mocy.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych postępowania odwoławczego uzasadnione jest ustaloną przez Sąd I instancji trudną sytuacją materialną oskarżonego.